

عنوان مقاله:

بررسی استعاره ی جهتی واژه ی حیوه در قرآن، بر اساس نظریه ی استعاره ی مفهومی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات قرآنی و فرهنگ اسلامی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

حسین زکائی - دانشجوی دکتری زبان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم

مراد باقرزاده کسمانی - استادیار ادبیات دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

لیلا اردبیلی - دکتری زبانشناسی همگانی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نظر به اینکه بسیاری از پیامهای قرآنی به صورت تلویحی بیان شده اند، در این پژوهش، تلاش شده تا بر اساس نظریه ی استعاره ی مفهومی، استعاره ی جهتی واژه ی «حیوه» در قرآن بررسی شود. برای این کار، ترجمه ی مکارم و تفاسیر المیزان و نمونه برای جمع آوری داده ها استفاده شد و سپس این داده ها موردتحلیل قرارگرفتند. باتوجه به واژه ی حیوه، نگارندگان به استعاره های جهتی بالا، پایین و نزدیک دست یافتند، اما استعاره ی جهتی دور درخصوص واژه ی حیوه به کارنرفته است. مفاهیمی ازقبیل خیر، برکت و نعمت و یا مفاهیمی که منسوب به خداوند هستند، استعاره ی جهتی بالا، و مفاهیمی مانند ضعف، خواری، عذاب و رسوایی، استعاره ی جهتی پایین را نشان می دهند. استعاره ی جهتی نزدیک، با همنشینی اسم اشاره ی «هذه» با واژه ی حیوه نشان داده شده-است و در چند آیه دیده می شود که پستی و حقارت زندگی دنیا، تاکید بر آن، و یا تاثیر و نتیجه ی اعمال ما در این دنیا را نشان-می دهد. پژوهش حاضر، کارآمدی نظریه ی نوین استعاره در تحلیل زبان قرآن را نشان می دهد که این خود، به درک، ترجمه و تفسیر بهتر مفاهیم قرآنی منجر می شود.

کلمات کلیدی:

قرآن، استعاره ی مفهومی، استعاره ی جهتی، استعاره بالا/ پایین، استعاره نزدیک، واژه ی «حیوه»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479129>

